

Kogukonnaprokurör – kes ta on ning mida, miks ja kuidas ta teeb?

1. Kogukonnaprokurör tunneb oma piirkonda, selles elavat kogukonda, peamisi kuritegevusega seotud riskivaldkondi ja asutusi, ta on kursis kriminaalstatistikaga ning selle trendidega. Kogukonnaprokuröril on oluline roll kuriteoennetuses ning prioriteetide seadmises.
2. Kogukonnaprokurörid juhivad peamiselt jaoskonna-uurijate poolt läbiviidavaid kriminaalmenetlusi¹.
3. Kogukonnaprokurör teeb laiapõhjalist koostööd võimalikult paljude asjakohaste osapooltega eesmärgiga vähendada kuritegevusest tekkivat kahju ning suurendada usaldust.
4. Kogukonnaprokurör osaleb ennetuses kolmel viisil:
 - a. Läbi asjakohaste meetmete valimise selleks, et mõjutada kuriteo toimepannud inimest hoiduma uute õigusrikkumiste toimepanemisest ning vältida kannatanu korduv- ja taasohvrustamist.²
 - b. Läbi kommunikatsiooni ning sellega seotud ennetussõnumite ning avatud selgitustöö (nii menetlusotsuste osas konkreetsetes kriminaalasjades kui ka proaktiivse prioriteetide kajastamise).
 - c. Läbi ennetustöö koolides ja muudes asutustes.
5. Kogukondlike prioriteetide määratlemisse ning täitmisse panustavad nii ringkonnaprokurörid kui ka abiprokurörid. Piirkonna vanemprokurör ja juhtivprokurör teavad kogukondlike prioriteete ning osalevad nende täitmise hindamisel.
6. Kogukondlikud prioriteedid lähtuvad piirkondlikust eripärast, kogukonda häirivatest probleemidest, kuritegevuse olukorrast ning muutustest ja suundumustest, mis mõjutavad elu konkreetsetes asukohtades. Kokkulepitud prioriteedid on sõnastatud läbi tulemuse ning on hinnatavad või mõõdetavad.
7. Kogukonnaprokurör valib kogukondlikud prioriteedid koos politseiga, kaasates selleks vajadusel oma valitsusi ja muid asjakohaseid partnereid.

¹ Spetsialiseerunud prokurörid menetlevad politsei kesküksuste ning peale PPA teiste uurimisasutuste kriminaalasju. Kui kogukonnaprokurör on suhtes eelkõige oma tööpiirkonnas toimuvaga, seal elava kogukonnaga ja selle liidritega, siis spetsialiseerunud prokuröri kogukonnaks on vastava valdkonna asutused, erialaorganisatsioonid ja ettevõtted.

² See ei tähenda alati individuaalset lähenemist, kuid oluline on ära tunda haavatavad ohvrid ning kõrgemate riskidega toimepanijad ning nendele pöörata enam aega ja tähelepanu. Hindamist ja erikohtlemist ei pea tingimata tegema prokurör ise, paljudel juhtudel piisab sellest, et prokurör teab/veendub, et tema uurijad seda teevad. Ennetuse aspektist abistavad prokuröri tema töös kaasa ka menetlus- ja karistuspraktika kokkulepped.